

komme ind og udøve deres Valgret. Det forekommer idetmindste mig, at der er aldeles ingen Sammenhæng derimellem; thi man maa dog betragte hver enkelt Commune som en Deel af Staten; man maa ikke sige, at, hvad der gaaer ud over Communen, det gaaer ikke ud over hele Staten; tværtimod, Communerne ere enkelte Dele af Staten, og deres Interesser maa dog smelte sammen tilfodst. Der er ogsaa et andet særdeles vigtigt Punkt, der heller ikke forekommer mig at være uden Betænkkelighed, og det er navnlig den store Magt, som man ved Beskæftningen lægger i Sogneforstanderskabets Haand til at indrette Valgene efter sit Behag. Hvor let kan ikke et Sogneforstanderskab ansætte Folk lavere i Skat, og derved udelukke dem fra Valgretten, og omvendt ansætte dem høiere i Skat og derved give dem Valgret? Der er vel blevet udtalt, at der kunde være forskellige Meninger om, hvorvidt frivillige Bidrag til Communen kunde forskaffe Valgret. Jeg troer det ikke; thi, hvis det er Tilfældet, at man kun behøvede at give et Bidrag, for at faae Valgret, saa synes mig, at det Høje let vilde blive et Slags Comediespil, og at det vilde kunne betragtes, ligesom man betalte en Billet, for at komme med til denne Forestilling, til Valgacten, men det troer jeg ikke er ønskeligt. Hvis det derfor skulde være Tilfældet, at Folk ved frivillige Bidrag til Communen kunde komme til at udøve Valgret, saa maa jeg stemme imod det og ønske, at det maa blive forandret. Jeg indseer imidlertid tilfulde, at det er nødvendigt, samtidsigt med at man bevarer den Enkeltes Valgret, at der maa blive en Garantie for, at de, der svare Meest til Communen, kunne være sikre paa at faae Deel i Communens Bestyrelse, men dette troer

jeg vil kunne see ved en Valgbarhedsænsus. Hvis der kunde komme et Forslag i den Retning, vil jeg gjerne understøtte det. Jeg skal ikke paa Sagens nærværende Standpunkt gaae ind paa at udtale mig om, hvorledes jeg tænker mig, at denne Censur kunde være, men jeg interesserer mig saa meget for, at den Valgmetode, der er foreslaaet, bliver forandret, at jeg endogsaa vil være villig til at gaae ind paa, for at vedligeholde det conservative Element, at Præsten vedblivende, som hidtil, faaer Sæde og Stemme i Sogneforstanderskabet, og at ligeledes Provsten faaer det i Amtsraadet, ligesom jeg heller ikke kan have Noget imod, at 25 Aars Alderen mister Valgretten. Det er 3 Punkter, som jeg troer virkelig ikke ere af liden Betydning, og jeg troer derfor, at, naar de indrømmes, kan man gjerne gaae ind paa at lade dem være Valgere, der nu engang ere det efter vor Grundlov. Jeg troer ikke, at der kan være noget Foruroligende derved. Jeg var desværre fraværende, da den høitærede Indenrigsminister holdt sit andet Foredrag igaar, men man har sagt mig, at han erklærede sig bestemt imod nogen Forandring i denne Retning. Jeg har imidlertid det Haab, i det Tilfælde, at det skulde vise sig, at der er flere, som i Forening med mig vilde søge at fremme denne Sag, at vi da skulde gjøre det paa en saadan Maade, at vi derved kunne gjøre det klart for ham som for hele Regjeringen, at vor Hensigt er at vedligeholde det conservative Element, saa at en Ændring i den Retning kunde blive vedtagen og komme ind i Loven, saaledes at vi beholdt den Valgretsænsus, som er indført i vor Grundlov, og som jeg sætter overordentlig megen Pris paa at beholde.